

Dosarul nr. 1ra-586/2022
1-17004391-01-1ra-15042022

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

30 mai 2022

Colegiul Penal lărgit în componența:
președinte
judecători

mun. Chișinău

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Ion GUZUN
Victor BOICO
Ghenadie PLĂMĂDEALĂ

a judecat, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de avocatul Gheorghe Ionaș în comun cu succesorul părții vătămate Guglea Mihail și de inculpatul Cotrobai Nicolai prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 24 decembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe

COTROBAI Nicolai XXXXXX *născut*
la xx xxxxx xxxx, originar și domiciliat în
XXXXXXXXXXXX, s. XXXXXXXXXXXXXXX str. XXXXXXX
c.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.10.2017 – 05.08.2020;

Instanța de apel: 25.08.2020 – 24.12.2021;

Instanța de recurs: 15.04.2022 – 30.05.2022.

Asupra recursurilor ordinare menționate, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Central din 05 august 2020, Cotrobai Nicolai a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu conține elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat, că Cotrobai Nicolai, *se învinuiește că* pe 10 octombrie 2016, aproximativ la orele 17:00, conducând automobilul de model „Audi” cu numărul de înmatriculare XX XX XXX,

deplasându-se pe drum între s. Dezghinja, r-nul Comrat și s. Cenac, r-nul Cimișlia, a ignorat prevederile art. 10 pct. 1) subpct. b) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357 din 13.05.2009, potrivit cărui persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum; art. 3 din Regulamentul Circulației Rutiere potrivit cărui participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe cele care sunt provocate de circumstanțe iminente”; art. 42 pct. 1), p. 2) din Regulamentul Circulației Rutiere potrivit cărui, în afara localităților conducătorii trebuie să conducă vehiculele cât mai aproape de marginea dreaptă a carosabilului, ținând cont de lățimea carosabilului, gabaritele vehiculelor și intervalele de siguranță necesare”; art. 45 pct. 1) lit. b), d) din Regulamentul Circulației Rutiere, adică nu a ținut cont și nu a prognozat situația periculoasă și situația rutieră, care conform art. 7 din Regulamentul Circulației Rutiere înseamnă totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, de care va trebui să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și a modalității de conducere a vehiculului; art. 45 pct. 2) din Regulamentul Circulației Rutiere, astfel că, în cazul apariției în limita vizibilității a obstacolului, care poate fi observat de conducător, el nu a redus viteza chiar până la oprire, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.

Astfel, a săvârșit tamponarea cu automobilul de marca „Renault Kangoo”, număr de înmatriculare XX XX XXX, condus de Guglea Mihail, în salonul căruia se aflau copiii lui minori – Guglea Jessica, anul nașterii xxxx și Guglea Sebastian-Marian, anul nașterii xxxx, în rezultatul căreia Guglea Jessica a primit următoarele leziuni corporale: trauma închisă a cutiei toracice cu pneumotorax bilateral cu colapsul plămânilor, trauma închisă a gâtului cu ruperea laringelui și echimoze în țesuturi moi, emfizem subcutanat masiv pe cap, față, al membrelor superioare, hemoragie în despărțitura inimii, în țesuturile plămânului, în hematom sub capsular al ficatului, ruptură, provocate prin acțiune traumatică cu obiecte contondente dure, nu cu mult timp înainte de deces, care sunt periculoase pentru viață la momentul aplicării acestora și se califică ca leziuni corporale grave, aflate în legătură cauzală directă cu survenirea decesului, iar Guglea Sebastian-Marian a primit următoarele leziuni corporale: trauma închisă a abdomenului cu deteriorarea splinei și hemoperitoneum, deteriorarea rinichiului stâng, hematom retroperitoneală, care au fost primite în urma acțiunii traumatice a obiectului contondent dur în timpul

loviturii de acesta, prezintă pericol pentru viață și se încadrează ca leziuni corporale grave.

Acțiunile lui Cotrobai Nicolai au fost calificate de organul de urmărire penală în baza art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, ca *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății și decesul persoanei.*

3. Temeinicia și legalitatea sentinței a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, sediul Comrat, Victor V. A. prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Cotrobai Nicolai să fie recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal.

În motivarea apelului a indicat:

- sentința este ilegală și neîntemeiată, deoarece instanța nu a examinat multilateral, complet și obiectiv toate circumstanțele esențiale ale acestei cauze penale;

- prin acțiunile sale, inculpatul a încălcat, cerințele generale ale pct. 3 din Regulamentul Circulației Rutiere, după cum se indică în învinuire, și anume a supus pericolului pe alt participant la trafic, neîntemeiat i-a creat obstacol în deplasare, ceea ce a constituit motivul tamponării a celor două mijloace de transport, cu survenirea consecințelor grave;

- instanța nu a luat în considerație argumentele procurorului, a infirmat totalmente declarațiile martorului (conducătorului) Guglea Mihail, de asemenea nu a luat în considerație alte date faptice, indicate în procese-verbale de cercetare la fața locului din 10.10.2016 și din 21.10.2016, imagini pe fotografii, care în mod evident și veridic demonstrează situația rutieră;

- instanța a ignorat și a apreciat critic declarațiile martorilor Uzun D., care a declarat, că nemijlocit după producerea accidentului s-a aflat fața locului, făcând parte din grupul operativ și nu erau urme de frânare ale automobilelor până la locul tamponării, ceea ce denotă faptul, că inculpatul nu a luat măsurile prevăzute de art. 45 alin. (2) Regulamentul Circulației Rutiere și Scurtul C. care a declarat, că nemijlocit după accidentul rutier, fiind la fața locului a constatat, că accidentul s-a produs pe rampă, conducătorul automobilului Renault se deplasa la deal, iar conducătorul automobilului Audi se deplasa în vale, tamponarea a avut loc pe banda de circulației a automobilului Renault. La fel, conducătorul automobilului de model Audi a comunicat, că se deplasa la vale cu motorul stins, iar conducătorul automobilului de model Renault, inițial a comunicat, că a întreprins măsurile, prevăzute de art. 45 alin. 2) din Regulamentul Circulației Rutiere, ce confirmă declarațiile lui Guglea M.;

- la baza sentinței de achitare au fost puse în totalitate doar argumentele apărării, concluziile instanței fiind bazate pe proba neconcludentă – plan-schemă (anexă la proces-verbal de cercetare la fața locului pe f.d. 26, 27, vol. I);

- instanța a concluzionat că „locul de tamponare a mijloacelor de transport a avut loc pe banda de circulație a automobilului ”Audi” condus de Cotrobai N., adică conducătorul automobilului „Renault Kangoo” Guglea M. a ieșit pe banda de circulație cu sens opus și a întretăiat mijlocul părții carosabile cu nu mai puțin de 20 cm, ceea ce constituie motivul ciocnirii.

- conform procesului-verbal de cercetare la fața locului din 10.10.2016 (vol. I, f.d. 24 verso) și conform procesului-verbal de cercetare suplimentară la fața locului din 21.10.2016 (vol. 1, f.d. 38) și foto-tabelului, se observă, că pe porțiunea de drum examinată nu sunt benzi de circulație și marcaj rutier, nu sunt nici indicatoare rutiere, piatra spartă este împrăștiată, de aceea era imposibil de a reflecta corect, și mai ales de a calcula în centimetri lățimea, precum și de a fixa mijlocul părții carosabile, de aceea datele cu cifre, indicate în plan-schemă sunt aproximative și inexacte;

- la fața locului nu au fost lăsate urme trasologice caracteristice, care descriu locul exact al tamponării (punctul de lovitură), și anume în urma examinării nu au fost depistate fragmente de sticlă, nu au fost fixate sfărâmături de părți constructive și elemente ale automobilelor care s-au tamponat, pe partea carosabilă nu există scurgeri de lichid și alte indicii, care indică exact punctul de lovitură (loc de tamponare);

- în asemenea circumstanțe era imposibil cu exactitate suficientă, după cum se indică în sentință „... cu nu mai puțin de 20 cm ...” de a stabili banda de circulație a automobilului „Audi” condus de Cotrobai N. și banda de circulație a automobilului „Renault Kangoo” condus de Guglea M.”;

- instanța, eronat a ajuns la concluzia, că tamponarea mijloacelor de transport (punct de lovitură) a avut loc pe banda de circulație a inculpatului;

- expertul a refuzat să efectueze expertiza, inclusiv pe chestiunea formulată de către apărător: „A avut oare loc tamponarea pe banda de circulație a automobilului „Audi A100”, reieșind din datele locului de tamponare a mijloacelor de transport, indicate în schema accidentului rutier, lățimea părții carosabile a drumului?”, deoarece este imposibil de a răspunde la această întrebare, căci nu există urme trasologice caracteristice, care descriu locul exact al accidentului rutier (punct de lovitură), și anume nu au fost depistate fragmente de sticlă, nu au fost fixate sfărâmături de părți constructive și elemente ale automobilelor care s-au tamponat, pe partea carosabilă nu există scurgeri de lichid și alte indicii;

- planul-schemă, căruia instanța i-a acordat o importanță deosebită, în esență nu a dispus de prezumția veridicității și realității, deoarece în acesta sunt indicate date aproximative și inexacte;

- în lipsa unei concluzii corespunzătoare a expertului licențiat, precum și în lipsa altor probe suficiente și concludente, care fixează și indică locul exact de tamponare (punct de lovitură) a mijloacelor de transport, în afară de planul-schemă dubios, instanța a preluat poziția apărării, punând toată răspunderea pe conducătorul automobilului „Renault Kangoo” Guglea M., care în viziunea instanței ar fi ieșit pe banda de circulație cu sens opus și a întretăiat mijlocul părții carosabile cu nu mai puțin de 20 cm, ceea ce și constituie motivul tamponării;

- prin alte probe administrate, și anume: declarațiile martorilor Guglea M., Scurtul C., Uzun D., procese-verbale ale acțiunilor de urmărire penală și fotografii, s-a constatat, că conducătorul automobilului ”Audi” Cotrobai N. se deplasa la vale în întâmpinarea conducătorului automobilului de model „Renault Kangoo” Guglea M., neîntemeiat a creat ultimului obstacol în circulație, ce a constituit motivul tamponării a două mijloace de transport, în rezultatul căreia au survenit urmăriri grave;

- instanța a predispus să fie de acord cu poziția inculpatului și apărătorului acestuia însă acuzarea este absolut convinsă, că evenimentele, ce au avut loc pe 10.10.2016 au evoluat după versiunea, expusă de martorul Guglea M., în special nu există dubii în faptul că tamponarea mijloacelor de transport a avut loc pe banda de circulație a lui Guglea M., și acest fapt se observă pe foto-tabele. După cum s-a menționat anterior, era imposibil de a stabili locul de tamponare din cauza lipsei marcajului rutier, precum și urmelor trasologice. Urme unice, care sunt reflectate în proces-verbal de cercetare la fața locului din 10.10.2016 și pe fotografii, sunt urme abea observabile, asemănătoare cu alunecare, probabil de la roțile automobilului ”Audi”. Dar acestea sunt la fel date inexacte. Însă, ținând cont de declarațiile martorului Guglea M., precum că tamponarea s-a produs pe calea lui de frânare, se poate face concluzia, că în urma loviturii automobilul ”Audi” s-a întors și după inerție acesta a fost aruncat pe acostament, după cum a fost fixat pe fotografii;

- în partea dreaptă conducătorul Guglea M. nu a avut loc pentru manevră, pentru a evita tamponarea, iar conducătorul Cotrobai N. a avut asemenea posibilitate, căci lățimea drumului în partea dreaptă în direcția deplasării lui era mai mult de 10 metri. Aceasta se observă pe fotografii și pe aceeași schemă;

- urmau a fi apreciate și declarațiile martorului Scurtul C., și anume că în timpul discuției cu Cotrobai N. despre circumstanțele accidentului rutier, ultimul a explicat, că deplasându-se în vale, nu cu mult timp înainte de accident, în scopul economisirii combustibilului, se deplasa cu motorul oprit cu transmisie neutrală. (*vol. 1, f.d. 223, vol. 2 f.d. 42*), ceea ce este interzis, deoarece deplasarea și exploatarea mijlocului de transport cu viteză pe pantă cu motor oprit nu corespunde normelor tehnice și cerințelor de siguranță a circulației, întrucât se reduce esențial capacitatea conducătorului de a conduce în mod adecvat automobilul și aceasta poate

duce la refuz total al sistemului de frânare (volanul și frânarea devin încordate), ceea ce nu permite conducătorului să reacționeze imediat și urgent în situația rutieră critică;

- manevrele riscante și modalitatea de conducere a vehiculului din partea conducătorului Cotrobai N., nu i-au permis să se oprească la timp și să prevină tamponarea;

- conform concluziilor expertului, reflectate în pct. 5 din raportul de expertiză judiciară auto tehnică nr. 1202 din 17.11.2016 (*vol. 1, f.d. 138*) – la momentul, când automobilul „Audi”, n.î. XX XX XXX se afla la distanța de 129 m. de la locul tamponării, conducătorul „Audi”, n.î. XX XX XXX, deplasându-se cu viteza 50 km/oră putea să oprească mijlocul de transport, fără a ajunge locul de tamponare stabilit”;

- deconectând motorul automobilului „Audi” conducătorul Cotrobai N. nu a ținut cont și nu a prognozat situația periculoasă și situația rutieră, prin ce a încălcat p. 45 subpct. 1) litere b), d) din Regulamentul Circulației Rutiere. Anume din acest motiv conducătorul automobilului ”Audi” Cotrobai N. în cazul apariției în limita vizibilității a automobilului de marca ”Renault Kangoo”, pe care era în stare să-l depisteze, nu a micșorat viteza chiar până la oprire, pentru a nu pune sub amenințare siguranța circulației, prin ce a încălcat p. 45 subpct. 2) din Regulamentul Circulației Rutiere, după cum a fost indicat în învinuire;

- reieșind din concluziile expertului, conținutul proceselor-verbale de cercetare la fața locului și imaginile de pe fotografii, care sunt asemănătoare cu descrierea situației rutiere din partea martorului Guglea M., se poate concluziona că versiunea acestuia este mai verosimilă și corespunde adevărului;

- inculpatul anterior a admis încălcări ale Regulamentului Circulației Rutiere, încă până la accidentul rutier pe 10.10.2016, fiind tras la răspundere contravențională în domeniul circulației rutiere de cel puțin 16 ori, inclusiv pentru depășirea vitezei;

- din analiza probelor prezentate de acuzare și cercetate în ședința de judecată au fost constatate toate elemente necesare ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal în acțiunile inculpatului, însă instanța a ignorat probele și concluziile părții acuzării, preferând versiunea apărării și în mod prioritar a luat în considerare doar o singură probă neconcludentă cu date și cifre inexacte – planșemă (*anexă la proces-verbal de cercetare la fața locului pe f.d. 26, 27, vol. 1*);

- instanța a apreciat critic declarațiile martorilor Guglea M., Scurtul C., Uzun D., procese-verbale de cercetare la fața locului cu fotografii, precum și alte date de fapt și incorect a constatat că textul învinuirii și referirea procurorului la p. 42 punctele 1) și 2) din Regulamentul Circulației Rutiere, nu corespund realității și nu este clar din care normă de drept procurorul a făcut citarea, indicată în actul de învinuire, or accidentul rutier s-a produs pe 10.10.2016, astfel, la situația din anul

2016 – punctul 42 subpct. 1) din Regulamentul Circulației Rutiere a conținut următorul text: „Determinarea benzilor de circulație se efectuează prin marcaj sau indicatoarele rutiere 5.37.1 - 5.41.3, iar în lipsa acestora - de către conducătorii vehiculelor, ținând cont de lățimea carosabilului, gabaritele vehiculelor și intervalele de siguranță necesare”. Punctul 42 subpct. 2) din Regulamentul Circulației Rutiere a conținut următorul text: „În afara localităților conducătorii trebuie să conducă vehiculele cât mai aproape de marginea dreaptă a carosabilului”;

- accidentul rutier s-a produs în afara localității, unde lipsea marcajul rutier sau indicatoarele 5.37.1 – 5.41.3, și era imposibil de a determina numărul benzilor de circulație, procurorul reieșind din conținutul p. 42 subpunctele 1), 2) RCR a inclus în actul de învinuire următorul text: „În afara localităților conducătorii trebuie să conducă vehiculele cât mai aproape de marginea dreaptă a carosabilului, ținând cont de lățimea carosabilului, gabaritele vehiculelor și intervalele de siguranță necesare”, însă instanța de judecată, fără a verifica modificările și completările normei – p. 42 din Regulamentul Circulației Rutiere, fără a clarifica chestiunea vizată, a criticat partea acuzării, bazându-se pe redacția modernă a p. 42 subpct. 1), 2) din Regulamentul Circulației Rutiere, care a fost modificată prin Hotărârea Guvernului RM nr. 341 din 26.05.2017, în vigoare de pe 30.06.2017;

- la adoptarea sentinței instanța nu a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, totalității și veridicității ei, de asemenea nu au fost examinate multilateral, complet și obiectiv toate circumstanțe esențiale ale acestei cauze penale, de aceea sentința vizată este ilegală, neîntemeiată și pasibilă casării.

3.2. Avocatul Berezovschi V. în numele succesoriului părții vătămate Guglea Mihail, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal și admisă acțiunea civilă înaintată de Guglea Mihail.

În motivarea cererii de apel a indicat că:

- prima instanță a emis o hotărâre ce contravine circumstanțelor de fapt reflectate în probele studiate în prima instanță, aplicând eronat normele de drept material și procesual, ignorând prevederile art. 101 – Cod de procedură penală;

- instanța de judecată s-a limitat doar la enumerarea probelor și la descrierea conținutului declarațiilor participanților la proces audiți, fără a da apreciere de drept corespunzătoare probelor cauzei, fără a se expune despre motivele, în baza cărora au fost respinse alte probe;

- aprecierea legitimă și completă a probelor urmează să fie bazată pe analiza lor detaliată și după aceea – pe sinteza aprecierilor făcute. Analiza probelor presupune examinarea fiecărui element demonstrativ, în special pentru a înlătura ceea ce nu are tangență cu cauza, ce este incert și nesigur;

- prima instanță eronat a argumentat hotărârea și nu a dat aprecierea cuvenită cerințelor Regulilor de circulație rutieră și declarațiilor succesorului în drepturi al părții vătămate Guglea Mihail, declarațiilor martorilor Uzun Dmitrii, Scurtul Constantin;

- din declarațiile părților audiate și materialele cauzei, descrise în sentință, prima instanță a analizat subiectiv și selectiv a apreciat declarațiile inculpatului, care are dreptul de nu a mărturisi împotriva sa, fără aprecierea celorlalte probe și fără a efectua analiza acestora, cu aprecierea în special a fiecărei probe, cu exprimarea referitor la admisibilitatea sau inadmisibilitatea probei, ignorând totalmente toate probele administrate pe cauză;

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 24 decembrie 2021, apelurile declarate au fost admise, casată total sentința, rejudecată cauza și pronunțată o hotărâre nouă, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Cotrobai Nicolai a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3ani.

În baza art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, pe un termen de probă de 4 ani.

Acțiunea civilă, înaintată de succesorul părții vătămate, Guglea Mihail a fost admisă parțial.

De la Cotrobai Nicolai s-a încasat, în beneficiul succesorului părții vătămate Guglea Mihail, suma de 38 826,25 lei cu titlu de prejudiciu material, 7000 lei – cheltuieli pentru asistența juridică, 100 000 lei – prejudiciul moral, în rest, cerințele privind încasarea prejudiciului moral au fost respinse ca neîntemeiate.

De la Cotrobai Nicolai a fost încasată suma de 1 814 lei în beneficiul statului, pentru cheltuielile judiciare.

4.1. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a reținut că, în baza rezultatelor examinării prezentei cauze penale, prin probele admisibile prezentate de acuzare și cercetate în ședința de judecată s-a constatat, că prima instanță, pe cauza dată a dat o apreciere eronată probelor administrate și prezentate de către părți, și eronat a ajuns la concluzia cu privire la nevinovăția inculpatului Cotrobai Nicolai în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) litere a), b) CP RM și neîntemeiat a emis sentința de achitare.

Astfel, cu încălcarea cerințelor art. 101 Cod de procedură penală, instanța nu a dat apreciere nici în parte, nici în ansamblu nici uneia dintre probele prezentate de către partea acuzării, ce indică faptul săvârșirii de către inculpatul Cotrobai Nicolai a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal.

Instanța de apel **a constatat că**, Cotrobai Nicolai, la 10 octombrie 2016, aproximativ la orele 17:00, conducând automobilul de model „Audi” cu numărul de înmatriculare XX XX XXX, deplasându-se pe drum între s. Dezghinja, r-nul Comrat și s. Cenac, r-nul Cimișlia, a ignorat prevederile art. 10 pct. 1) subpct. b) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357 din 13.05.2009, potrivit cărui persoana care conduce un vehicul trebuie să posedă cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posedă dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum; art. 3 din Regulamentul Circulației Rutiere potrivit cărui participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe cele care sunt provocate de circumstanțe iminente”; art. 42 pct. 1), p. 2) din Regulamentul Circulației Rutiere potrivit cărui, în afara localităților conducătorii trebuie să conducă vehiculele cât mai aproape de marginea dreaptă a carosabilului, ținând cont de lățimea carosabilului, gabaritele vehiculelor și intervalele de siguranță necesare”; art. 45 pct. 1) lit. b), d) din Regulamentul Circulației Rutiere, adică nu a ținut cont și nu a prognozat situația periculoasă și situația rutieră, care conform art. 7 din Regulamentul Circulației Rutiere înseamnă totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, de care va trebui să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și a modalității de conducere a vehiculului; art. 45 pct. 2) din Regulamentul Circulației Rutiere, astfel că, în cazul apariției în limita vizibilității a obstacolului, care poate fi observat de conducător, el nu a redus viteza chiar până la oprire, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.

Astfel, a săvârșit tamponarea cu automobilul de marca „Renault Kangoo”, număr de înmatriculare XX XX XXX, condus de Guglea Mihail, în salonul căruia se aflau copiii lui minori – Guglea Jessica, anul nașterii xxxx și Guglea Sebastian-Marian, anul nașterii xxxx, în rezultatul căreia Guglea Jessica a primit următoarele leziuni corporale: trauma închisă a cutiei toracice cu pneumotorax bilateral cu colapsul plămânilor, trauma închisă a gâtului cu ruperea laringelui și echimoze în țesuturi moi, emfizem subcutanat masiv pe cap, față, al membrilor superioare, hemoragie în despărțitura inimii, în țesuturile plămânului, în hematom sub capsular al ficatului, ruptură, provocate prin acțiune traumatică cu obiecte contondente dure, nu cu mult timp înainte de deces, care sunt periculoase pentru viață la momentul aplicării acestora și se califică ca leziuni corporale grave, aflate în legătură cauzală directă cu survenirea decesului, iar Guglea Sebastian-Marian a primit următoarele

leziuni corporale: trauma închisă a abdomenului cu deteriorarea splinei și hemoperitoneum, deteriorarea rinichiului stâng, hematom retroperitoneală, care au fost primite în urma acțiunii traumatice a obiectului contondent dur în timpul loviturii de acesta, prezintă pericol pentru viață și se încadrează ca leziuni corporale grave.

Astfel, inculpatul Cotrobai Nicolai a comis infracțiunea, prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății și decesul persoanei.*

Apreciind probele prezentate de către părți, Colegiul a ajuns la concluzia, că în acțiunile inculpatului Cotrobai Nicolai există componența infracțiunii, prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal.

Colegiul a statuat că, *declarațiile inculpatului Cotrobai Nicolai precum că, se deplasa din satul Cenac acasă, pe 10 octombrie 2016 la orele 17:00, pe partea dreaptă a carosabilului cu automobilul de marca „AUDI”, cu numărul de înmatriculare 141. A văzut, cum vine o mașină din s. Dezghinja și nu a atras atenție pe care parte, însă când au rămas vreo trei metri, a văzut fața conducătorului. Apoi conducătorul brusc a luat spre partea lui, și el nici nu a reușit să reacționeze. Partea anterioară a automobilului s-a dus la o parte. În timpul loviturii, Guglea M. a năvălit asupra acestuia, l-a lovit în ușa din spate, și roata anterioară a automobilului lui Guglea M. a lovit roata posterioară a automobilului acestuia. Automobilul lui a fost întors cu 90 de grade, iar Guglea M. continua să se deplaseze spre partea lui și s-a oprit. El se deplasa cu viteza de până la 50 km/oră și nu a reușit să frâneze. În expertiză este indicat, că unghiul la momentul tamponării a constituit aproximativ 10 grade, însă nu este de acord, deoarece în expertiză nu este determinat clar, cine e vinovat. Nu este de acord cu faptul, că sistemul lui de frânare a fost defectat, este forma aleasă de apărare a acestuia.*

Totodată, Colegiul a constatat că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii, prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, se confirmă prin:

- *declarațiile succesului părții vătămate, Guglea Mihail, care în ședința de judecată a instanței de apel a declarat că, se deplasa cu propriul automobil Renault-Kangoo nr. AI 676, iar în salonul automobilului, pe bancheta din spate se aflau copiii. Se deplasau în direcția din s. Dezghinja spre s. Cenac, în rampă. Tamponarea a avut loc cu automobil de marca Audi sub conducerea lui Cotrobai N. Partea anterioară din față a mașinii lui s-a tamponat cu partea stângă a automobilului Audi, cu întreaga parte stângă. Mașina lui se afla pe loc, iar cea de model Audi se afla în mișcare și se deplasa cu o viteză mare. Din momentului accidentului auto mașina lui se afla pe loc, poate din cauza loviturii mașina s-a mutat, dar de fapt a rămas la locul de tamponare. El a văzut mașina ce venea în sens opus ce cu o viteză mare a dorit să*

depășească cotitura. Mașina se deplasa pe partea lui dreaptă și venea în sens opus și când a văzut această mașină, el deplasându-se pe partea stângă, a cotit la dreapta și s-a oprit pe acostament, deoarece nu putea să meargă mai la dreapta, căci erau copacii. Zgomotul motorului mașinii care venea în sens opus nu l-a auzit. A observat mașina ce venea din sens opus aproximativ la distanța de 100-150 metri. Pe drum nu exista marcaj și nu erau indicatoare rutiere, deoarece drumul era din pietriș. Lățimea acestui drum era aproximativ de 8 metri și permite ca două automobile să se deplaseze. În partea dreaptă nu erau copaci, după lățime drumul de la margine a fost întrerupt prin acostament, era suficient loc, el ar putea să treacă acolo cu mașina sa. Nu ține minte dacă pe drum au rămas urme după tamponarea mașinilor. Nu poate spune a cui mașina era mai lată, a lui sau mașina care venea în sens opus. Nu era la fața locului, când a fost întocmită schema accidentului rutier, ulterior a văzut această schemă, dar nu este de acord cu ea și anume cu locul tamponării. Lățimea drumului permitea mașinii de model Audi să se deplaseze pe partea dreaptă;

- *declarațiile martorului Uzun Dmitrii*, care a declarat în ședința instanței de apel că, la fața locului se aflau 2 mijloace de transport, Renault-Kangoo și Audi-100. Automobilul Renault-Kangoo se afla cu fața în direcția spre s. Cenac, iar Audi-100 a fost întors pe partea carosabilă, și acesta se afla cu fața spre direcția estică. Pe loc se afla conducătorul automobilului de model Audi. Partea carosabilă era acoperită cu pietriș, nu prea lată. În direcția mașinii Renault-Kangoo era o rampă nu mare și din partea mașinii Audi era o pantă. Din partea mașinii Renault-Kangoo în partea dreaptă drumul era mai liber din motiv, că pe partea dreaptă erau tufari și marginea părții carosabile era mai dreaptă, era mai ușor de a o determina, din partea mașinii de model Audi marginea drumului era crescut cu iarbă. Nu crede că automobilul de model Renault-Kangoo putea să iasă mai la dreapta, căci acolo era o denivelare și apoi tufarii și nu putea să iasă mai la dreapta. Condițiile rutiere permiteau automobilului Audi să iasă mai la dreapta, căci acolo era o porțiune de drum dreaptă și plată. Locul de tamponare a fost determinat în baza urmelor, care au rămas pe partea carosabilă, urme erau mai multe de la Audi, nu ține minte dacă erau urme de la Renault-Kangoo. Din partea mașinii Renault-Kangoo marginea se observa și puteau să fie efectuate măsurări, din partea mașinii Audi nu se observa clar marginea părții carosabile, de aceea puteau să fie greșeli la măsurarea lățimii totale a drumului. Automobilul de model Audi după direcția de circulație a fost întors în partea stângă aproximativ cu 90%, partea posterioară a nimerit în partea dreaptă, iar cea anterioară în partea stângă, fiindcă s-a întors contra acelor de ceasornic;

- *declarațiile martorului Scurtul Constantin*, care în ședința instanței de apel a declarat, că el personal nu a făcut careva măsurări, și nu a ajutat la întocmirea planului-schemă a accidentului rutier. Nu a văzut planul-schemă, după efectuarea măsurărilor, acesta fiind semnat de către colaboratorii care l-au întocmit. La fața

locului nu erau fragmente de sticlă, scurgeri de lichid și alte urme, caracteristice pentru accidentul rutier. Când au ajuns la fața locului, automobilul de model Audi se afla în chiuvetă puțin mai jos de la locul de tamponare, în partea dreaptă de la Renault-Kangoo se aflau plantații verzi, copacii și tufarii. Conducătorul Audi avea mai multe posibilități, pentru a evita tamponarea. La locul accidentului rutier a comunicat cu domnul Cotrobai N. care i-a explicat, că se deplasa la vale, și în scopul economisirii combustibilului a oprit motorul automobilului, după ce el a fost adus la inspectoratul de poliție, nu a confirmat aceste declarații spunând că se deplasa normal. Acolo este un drum acoperit cu pietriș, undeva mai bine puteau fi observate marginile drumului, undeva mai puțin. De stabilirea locului de tamponare se ocupa ofițerul de urmărire penală. Până la sosirea acestuia la fața locului, acolo deja se afla grupul operativ IP Comrat, tot acolo fiind și grupa IP Cimișlia. Cine l-a testat pe Cotrobai N., nu ține minte. Pe porțiunea de drum au lipsit careva indicatoare rutiere;

- *proces-verbal de cercetare la fața locului din 10.10.2016 cu foto-tabel* în care este indicat, că drumul merge spre rampă, este acoperit de pietriș, carosabilul este uscat, lățimea părții carosabile – 5,6 metri, benzi de separare nu sunt, indicatoare rutiere nu sunt, partea dreaptă din partea automobilului de marca Renault este limitată de tufari, pe partea stângă este de grund, acostamentul cu lățimea de 8,5 m. Partea anterioară a mașinii de model Audi după tamponare se afla perpendicular cu partea carosabilă, astfel încât fața automobilului de marca Audi, se află la marginea carosabilului, iar spatele acestuia este pe acostament. Automobilul de marca Renault se află pe partea carosabilă mai aproape de marginea dreaptă a carosabilului. Pe partea carosabilă sunt două urme întretăiate de înaintare cu roțile blocate, urme de frânare sunt întretăiate. Urme de frânare a mașinii de model Audi sunt lăsate de la centru spre periferie în direcția sud-vestică. Fragmente de sticlă pe partea carosabilă nu sunt. Pe mașina de model Renault este deteriorată partea stângă anterioară, iar pe mașina de model Audi este deteriorată ușa de la șofer și ușa de la pasager stângă posterioară;

- *proces-verbal de cercetare suplimentară la fața locului din 21.10.2016* în care este indicat, că urmează a fi examinată porțiunea de drum auto între s. Dezghinja, r-nul Comrat și s. Cenac, r-nul Cimișlia, unde a fost comis accidentul rutier cu participarea automobilului de marca Audi 100, n.î. XX XX XXX, și automobilului de marca Renault Kangoo n.î. XX XX XXX. Drumul este acoperit cu pietriș. Locul de tamponare se află în rampă. Indicatoare rutiere și marcaje pe platforma drumului lipsesc. Lățimea părții carosabile este de 5,6 m. Pe marginea dreaptă în direcția s. Cenac drumul este limitat de tufari. La distanța de 2,7 m de la marginea părții carosabile în partea dreaptă pe drum există. Vizibilitatea de la locul de tamponare a automobilelor după direcția deplasării spre s. Cenac, r-nul Cimișlia constituie 129 m. Pe partea stângă dinspre deplasarea automobilului de marca Audi

există un acostament, cu lăţimea de 8,5 m. Acostamentul cu îmbrăcămintea de grund este utilă pentru a se deplasa cu automobil. În locul producerii accidentului rutier, şi în apropierea acestuia, urme ale automobilelor nu au fost depistate;

- *proces-verbal de examinare a obiectelor din 11.10.2016 cu fototabel la acesta*, potrivit căruia urmează să fie examinat automobilul de marca „AUDI” n.î. XX XX XXX, în urma cărui fapt au fost stabilite deteriorările carcasei: îndoitură pe uşa stângă anterioară prin centru la nivelul mânerului de deschidere a uşii. Uşa stângă posterioară de asemenea are o îndoitură. Roata stângă posterioară a fost deteriorată şi dată afară. Axa posterioară în partea stângă este îndoită înapoi, este dată afară. Lăţimea automobilului de marca „Audi” – 1,8 m (vol. 1 f.d. 94-100)

- *proces-verbal de examinare a obiectelor din 11.10.2016 şi foto-tabel la acesta*, potrivit căruia urmează să fie examinat automobilul de marca „Renault Kangoo”, n.î. XX XX XXX, aflat la parcare specială S.R.L. „AS-LUX TUR”. La momentul examinării carcasei automobilului rezultă următoarele deteriorări: a fost stricat farul stâng anterior, bumperul din faţă, discul roţii stângi din faţă are o îndoitură şi roata este dezumflată. În partea stângă există doar uşa de la şofer. În partea dreaptă a automobilului sunt două uşi, uşa de pasager anterioară şi uşa de pasager posterioară. La examinarea salonului acestui automobil se stabilesc următoarele: airbag-urile pe roata lângă volanul automobilului şi pe panoul anterior din partea banchetei de pasager anterioare au intrat în acţiune. La examinarea vizuală a airbag-urilor careva pete de culoare bordo nu au fost depistate. Airbag-urile au fost ridicate şi împachetate. Automobilul nu fost dotat cu scaune auto pentru copii. Pe bancheta de pasager din faţă este o căciulă pentru copii de culoare roz, care a fost ridicat şi împachetat în pachetul nr. 3. La examinarea banchetelor de pasager din faţă nu au fost depistate pete de culoare bordo. Husa de pe bancheta de pasager din faţă şi husa de pe bancheta de şofer au fost ridicate şi împachetate în pachetul nr. 4;

- *răspuns la interpelarea de la SA „Drumuri-Comrat” cu nr. 141 din 11.11.2016* precum, că declivitatea drumului auto L635 Bugeac-Dezghinja-Cenac, 12+920 km constituie nu mai mult de 5%, vizibilitate pe această porţiune de drum pentru mijloace de transport auto este asigurată;

- *raport de expertiză judiciară nr. 1202 din 17.11.2016*, potrivit concluziilor căreia: în mecanismul de direcţie, prezentat pentru examinarea automobilului „Renault Kangoo” nr. XX XX XXX nu există careva defecte tehnice, care ar putea duce la refuzul mecanismului de direcţie. Sistemul de frânare prezentat pentru examinarea automobilului „Renaut Kangoo” nr. XX XX XXX este dereglat din punct de vedere tehnic. În sistemul de frânare a automobilului există următorul defect: a) Este dereglată construcţia sistemului de frânare a automobilului prin deconectare de la organul de reglare a frânării roţii drepte posterioare a automobilului şi care a avut loc cu mult timp înainte de accidentul rutier. 2. În

mecanismul de direcție, prezentat pentru examinarea automobilului „Audi 100” nr. XX XX XXX nu există careva defecte tehnice, care ar putea duce la refuzul mecanismului de direcție. Sistemul de frânare prezentat pentru examinarea automobilului „Audi 100” nr. XX XX XXX este dereglat din punct de vedere tehnic. În sistemul de frânare a automobilului există următorul defect: a) este dereglată construcția sistemului de frânare a automobilului prin deconectare de la organul de reglare a frânării roții drepte posterioare a automobilului și care a avut loc cu mult timp înainte de accidentul rutier. 3. La momentul tamponării partea laterală stângă a automobilului de model „Audi 100” nr. XX XX XXX a intrat în contact cu partea stângă anterioară a automobilului „Renault Kangoo” nr. XX XX XXX. În urma coroborării mijloacelor de transport de asemenea s-a constatat, că la momentul tamponării mijloacele de transport se deplasau în direcții cu sens opus, unghiul între axe longitudinale ale automobilelor a constituit aproximativ – 100. Amplasarea reciprocă a mijloacelor de transport la momentul tamponării este prezentată în schemă și pe fotografiile nr. 15, 16, anexate la acest raport. 4. În conformitate cu cerința p. 55 subpct. (2) din Regulamentul Circulației Rutiere, în cazul, în care trecerea concomitentă în sensuri opuse a două vehicule este imposibilă, și pe porțiunea rutieră a drumului este reglementat cu indicatoare rutiere 1.14.1 – 1.14.2 „Pantă cu declivitate mare» - „Rampă cu declivitate mare”, conducătorul vehiculului, care se deplasează în pantă trebuie să cedeze trecerea vehiculului în rampă. Alte cerințe ale Regulamentului de circulație rutieră, aplicabile pentru condiția chestiunii vizate puse, nu există. 5. La momentul, când automobilul „Audi 100” nr. XX XX XXX se afla la distanța de 129 m de la locul de tamponare, conducătorul automobilului „Audi 100”, deplasându-se cu viteza de 50 km/oră putea să oprească mijlocul de transport, fără a ajunge până la locul de tamponare stabilit.

Analizând probele sus-menționate, Colegiul judiciar a conchis că prin probele prezentate de către partea acuzării de stat se confirmă, că anume inculpatul Cotrobai Nicolai a provocat situația rutieră periculoasă, încălcând cerințele Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.09.2009 (ulterior în text – Regulament), și anume: art. 3, 42 p. 1), p. 2), 45 p. 1) lit. b), d), 45 p. 2) din Regulamentul Circulației Rutiere.

Colegiul a menționat, că probele prezentate de acuzare confirmă, că inculpatul Cotrobai N. (conducătorul automobilului „Audi”) se deplasa în pantă în întâmpinarea conducătorului „Renault Kangoo” Guglea M. și inculpatul Cotrobai N. în mod neîntemeiat i-a creat lui Guglea M. obstacol în circulație, ceea ce a fost motivul tamponării a două mijloace de transport, în rezultatul căruia au survenit consecințe grave.

Totodată, Colegiul a pus la baza deciziei de condamnare declarațiile succesului în drepturi al părții vătămate Guglea M., deoarece ele corelează cu

materialele cauzei în partea locului de tamponare a automobilelor precum și cu acțiunile precedate de tamponare, în special, tamponarea mijloacelor de transport a avut loc pe calea urmăririi lui Guglea M., adică pe partea deplasării acestuia.

De asemenea, din probele sus menționate, și anume din procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10.10.2016 cu foto tabel și din declarațiile succesorului părții vătămate Guglea M., rezultă că după lovitură automobilul "Audi" sub conducerea inculpatului Cotrobai N. a fost întors și după inerție a fost aruncat pe acostament.

În afară de aceasta, Colegiul a conchis că declarațiile inculpatului Cotrobai N. precum că conducătorul Guglea M. brusc a virat într-o parte, și el nu a reușit să reacționeze, nu corespund realității, deoarece acestea contravin declarațiilor martorilor și materialelor cauzei penale.

Astfel, Colegiul a considerat potrivit concluziilor expertizei judiciare nr. 1202 din 17.11.2016, privind amplasarea reciprocă a mijloacelor de transport și caracterul deteriorărilor, se poate judeca, că evenimentele și modul de săvârșire a accidentului rutier, au evoluat după scenariul, indicat de succesorul părții vătămate Guglea M.

De asemenea, Colegiul a menționat, că din raportul de expertiză rezultă că inculpatul Cotrobai N., aflându-se la distanța de 129 m. de la locul de tamponare și deplasându-se cu viteza de 50 km/oră putea să oprească mijlocul de transport, pentru a evita tamponarea cu mijlocul de transport „Renault Kangoo” condus de Guglea M.

În afară de aceasta, Colegiul a notat că, prin probele prezentate de către acuzare, se confirmă faptul că situația rutieră nu a permis succesorului părții vătămate Guglea M. să meargă mai la dreapta, pentru a evita tamponarea, deoarece partea dreaptă a fost limitată de tufari și nu avea loc pentru manevră, iar inculpatul Cotrobai N. a avut asemenea posibilitate, pentru a efectua manevra și a lua mai la dreapta față de direcția lui de circulație, ca să cedeze mașinii lui Guglea M. și să evite tamponarea, fiindcă lățimea drumului în partea dreaptă după direcția de deplasare a inculpatului Cotrobai N. era de mai mult de 10 metri, ce se confirmă prin proces-verbal de cercetare la fața locului din 10.10.2016 cu foto - tabel la acesta, în care este indicat, că drumul merge în rampă, îmbrăcăminte drumului este din pietriș, uscată, lățimea părții carosabile – 5,6 metri, benzi de separație nu sunt, indicatoare rutiere nu sunt, partea dreaptă din partea automobilului de marca "Renault Kangoo" este limitată de tufari, partea stângă este de grund, acostamentul cu lățimea de 8,5 m., declarațiile martorului Uzun Dmitrii, care a explicat, că condițiile rutiere permiteau automobilului Audi să iasă mai la dreapta, căci acolo era o porțiune de drum dreaptă și plată, declarațiile martorului Scurtul Constantin care a explicat, că conducătorul automobilului de model Audi avea mai multe posibilități, pentru a evita tamponarea, iar la locul accidentului rutier, a comunicat cu inculpatul domnul care i-a explicat, că se deplasa în vale, și în scopul economisirii

combustibilului a oprit motorul automobilului, însă deja la inspectoratul de poliție, nu a confirmat aceste declarații, spunând că se deplasa normal.

Astfel, Colegiul a constatat că, lipsește confirmarea precum că, inculpatul nu a avut posibilitatea de a îndeplini acțiuni de asigurare a securității traficului rutier.

În baza rezultatelor cercetărilor probelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul a concluzionat că, aceste probe confirmă faptul, că inculpatul Cotrobai N., fiind conducătorul automobilului de marca Audi, nu a întreprins măsurile cuvenite pentru a opri mijlocul său de transport, după cum prescrie Regulamentul Circulației Rutiere în situația apărută, și astfel, pentru a evita eventuală tamponare a mijloacelor de transport menționate.

Argumentul apărării precum că, prin declarațiile martorilor Deli Ivan și Chirioglo Dmitrii, care nu sunt martori oculari ai accidentului rutier s-a constatat că copiii nu au fost transportați pe bancheta din spate, iar un copil era așezat înaintea banchetei de pasager din față, iar fata era pe picioare la șofer, Colegiul îl consideră ca neîntemeiat, deoarece aceștia doar au confirmat că au văzut automobilul în care erau copiii, dar nici unul dintre ei nu a confirmat faptul că ei erau anume în mașina care a fost implicată în accidentul rutier.

Cu referire la argumentul părții apărării precum că, motivul leziunilor corporale, depistate la copii, este nu atât tamponarea automobilelor, cât încălcarea Regulilor de transportare a copiilor fără scaune auto pentru copii în apropiere nemijlocită a airbag-urilor care au acționat, colegiul îl consideră ca neîntemeiat, deoarece după cum s-a constatat, vinovat în accidentul de circulație rutieră este inculpatul Cotrobai N., în rezultatul căruia părților vătămate le-au fost cauzate leziuni corporale, reflectate în raportul de expertiză.

Totodată, Colegiul a menționat că, deși Guglea M. a încălcat prevederile RCR, ce reglementează modul de transportare a copiilor, și anume că copiii au fost transportați pe bancheta de pasager din spate, și nu în scaunul auto pentru copii, și fără a fi legați de curele de siguranță, însă după cum s-a constatat, cauza leziunilor corporale, depistate la copii, a fost anume tamponarea automobilelor.

În baza celor expuse, Colegiul a respins ca neîntemeiate argumentele apărării precum că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea ce i se impută, prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal și referitor la necesitatea emiterii în privința inculpatului a sentinței de achitare în baza temeiului vizat.

Astfel, cercetând circumstanțele învinuirii menționate mai sus, în ansamblu cu conținutul declarațiilor martorilor, Colegiul nu găsește temeiuri legale de a pune acest probe sub dubii, deoarece ele pe deplin corelează cu materialele cauzei din motivul admisibilității acestora, iar conținutul fiecăreia dintre probele vizate certifică faptul că, inculpatul Cotrobai Nicolai a comis anume acea infracțiune, ce i-a fost incriminată și s-a constatat cu certitudine vinovăția acestuia la comiterea

infracțiunii nominalizate, iar existența obiecției inculpatului și apărării acestuia, neconfirmată prin nimic, nu a fost combătută prin date factive.

Cu referire la planul - schemă al accidentului de circulație rutieră, Colegiul a menționat, că colaboratorii de poliție, care au acordat ajutor la întocmirea acestuia fiind audiați ca martori personal au indicat, că a fost imposibil de a determina cu veridicitate marginile părții carosabile, și prin urmare lățimea și banda de separare imaginată a acesteia, deoarece partea ei dreaptă pentru conducătorul automobilului Audi nu a avut hotare fixe, întrucât chiar peste hotarul, considerat ca margine a drumului, se afla porțiunea de drum cu lățimea de câțiva metri, acoperită cu pietriș, cum și însăși partea carosabilă, ceea ce se confirmă și prin foto-tabel.

Totodată, Colegiul a statuat că acest plan-schemă a fost întocmită în lipsa unuia dintre participanții implicați în accidentul de circulație rutieră – Guglea Mihail, iar datele conținute în aceasta nu corespund în mod vădit scalării distanțelor până la obiecte.

Astfel, potrivit schemei, locul de tamponare a fost amplasat la distanța de 2,5 metri de la o margine a drumului și 2,9 metri până la cealaltă margine. Totodată, distanța de 2,9 metri este prezentată ca fiind mai scurtă de două ori și mai mult, decât distanța mai mică de 2,5 metri.

În consecință, planul- schemă respectiv nu poate servi ca probă veridică și sigură pe cauză, aceasta fiind unica probă reținută de prima instanță în sentința de achitare.

La aplicarea pedepsei inculpatului, Colegiul judiciar, citând prevederile art. 61, 75 alin. (1), (2) Cod penal și ținând cont de personalitatea inculpatului, că nu are antecedente penale, *anterior de nenumărate ori a fost tras la răspundere contravențională, inclusiv în domeniul conducerii transportului*, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, se caracterizează pozitiv, este invalid de gradul doi, că circumstanțe ce atenuează sau agravează răspunderea nu au fost constatate de către colegiu, de comportamentul acestuia în timpul și după săvârșirea infracțiunii, ținând cont de caracterul și gravitatea infracțiunii comise, a considerat posibil de a numi acestuia pedeapsa de 5 ani închisoare, cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă de 4 ani.

Colegiul a menționat că, pedeapsa numită inculpatului Cotrobai Nicolai sub formă de 5 ani închisoare cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, reieșind din circumstanțele cauzei și starea de sănătate a inculpatului, va corespunde criteriilor generale de individualizare a pedepsei, va fi proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii, și va oferi posibilitatea corectării și reeducării celui învinuit, luând în considerație principiul umanismului legii penale, prevăzut de art. 4 Cod penal și de prevederile art. 61 Cod penal.

Cu referire la acțiunea civilă, înaintată de succesorul părții vătămate, Guglea Mihail privind încasarea de la Cotrobai Nicolai a prejudiciului material în mărime de 38 826, 25 lei, prejudiciului moral în mărime de 500 000 lei și cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 7000 lei, Colegiul a concluzionat că aceasta urmează a fi admisă parțial.

Astfel, citând prevederile art. 219 alin. (1), (4), 220 alin. (1) - (3) Cod de procedură penală, art. 2036 alin. (1) și (2), 2037 Cod civil, Colegiul a statuat că reieșind din circumstanțele cauzei, analizând probele și argumentele părților, apreciind nivelul suferințelor fizice și psihice, cauzate succesorului părții vătămate Guglea Mihail prin acțiunile inculpatului, considerând oportun de a admite parțial cerințele acțiunii și de a încasa de la inculpatul Cotrobai Nicolai suma de 100 000 lei, cu titlu de compensare a prejudiciului moral, care vor aduce satisfacție echitabilă pentru partea vătămată.

Totodată, Colegiul a conchis asupra încasării prejudiciului material în mărime de 38 826, 25 lei și pentru asistență juridică acordată în mărime de 7 000 lei.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. Avocatul Gheorghe Ionaș în comun cu succesorul părții vătămate Guglea Mihail, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază, că instanța de apel a admis erori grave de drept care au afectat soluția instanței și că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, solicită casarea deciziei instanței de apel, în partea stabilirii pedepsei inculpatului și încasarea prejudiciului moral, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul să fie condamnat la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani și încasarea prejudiciului moral în mărime de 500 000 lei.

În argumentarea cererii depuse, menționează că:

- la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise cu consecințe extrem de grave, care a dus la decesul unui copil de 3 ani și vătămrile suportate de Guglea Sebastian, cărui în urma traumelor suportate i-au fost extirpate două organe vitale: spina și un rinichi, obținând grad de invaliditate pentru toată viața, de comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii, care niciodată nu și-a cerut scuze pentru fapta comisă, nu a făcut nici tentative de a restitui pagubele materiale și morale cauzate, ignorând în totalitate cerințele părții vătămate de a-i restitui paguba și a ajuta financiar la înmormântare sau tratamentul copilului rămas în viață;

- instanța de apel a aplicat o pedeapsă prea blândă și inequitabilă în raport cu

modul de comitere a faptei infracționale și prin urmare, pedeapsa neprivativă de libertate contravine criteriilor generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 61, 75 Cod penal;

- aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în cazul dat, nu vor avea impactul scontat asupra atingerii scopului pedepsei penale, prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal și anume, restabilirea echității sociale și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane;

- prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, precum și din partea altor persoane cât și reeducarea și corectarea inculpatului va fi posibilă doar prin aplicarea față de inculpat a unei pedepse sub formă de închisoare, pe un termen de 5 ani, cu excluderea suspendării executării pedepsei.

- la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, instanța de apel nu a ținut cont de gravitatea urmărilor survenite în urma accidentului rutier - decesul unui copil de 3 ani și vătămările grave cauzate lui Guglea Sebastian-Marian, căruia în urma traumelor suportate i-au fost înlăturate 2 organe vitale - splina și un rinichi, fiind supus în permanență tratamentelor medicale și unui regim alimentar special, obținând și grad de invaliditate pentru toată viața;

- suma de 100 000 lei, acordată de instanța de apel nu acoperă nici cheltuielile pentru înmormântarea copilului decedat și tratamentul medical, consultațiile medicale și regimul alimentar special al lui Guglea Sebastian, cheltuieli materiale imposibil de probat prin bonuri de plată;

- prin acțiunile infracționale imprudente ale inculpatului, familiei Guglea i-au fost provocate mari suferințe sufletești, prin decesul unui copil și gradul de invaliditate al celui de al doilea copil, suferințele psihice fiind de un grad foarte înalt, imposibil de recuperate și de estimat la suma de 100 000 lei;

- până în prezent familia Guglea nu și-a recăpătat liniștea sufletească, iar consecințele infracțiunii comise de inculpatul Cotrobai N., i-au marcat profund pentru tot restul vieții, iar în viitorul apropiat membrii familiei nu vor putea să își recapete integritatea psihică și să revină a o viață normală;

- suma de 100 000 lei, este una vădit disproporționată cu suferințele succesului părții vătămate cauzată de pierderea unui copil și gradul de invaliditate al celui de al doilea copil și contravine jurisprudenței Curții Supreme de Justiție și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

5.2. Inculpatul Cotrobai Nicolai, prin care, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, că lipsesc elementele infracțiunii, instanța a admis o eroare gravă de fapt care a influențat soluția instanței și că hotărârea atacată nu conține motivele pe care se întemeiază, solicită casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței primei instanțe.

În argumentarea cererii de recurs, indică că:

- învinuirea înaintată de procuror este una generală și abstractă și nu conține fapte concrete imputate lui Cotrobai N., care să se afle într-un raport de cauzalitate cu consecințele care decurg;

- instanța de apel s-a referit în mod absolut formal la încălcarea Regulamentului Circulației Rutiere, fără a preciza prin ce acțiuni sau inacțiuni au fost exprimate aceste încălcări și prin ce probe au fost confirmate;

- în cadrul cercetării judecătorești, nici un martor audiat în cauză, nici materialele de urmărire penală nu au confirmat că nu a respectat prevederile regulilor de circulație și că ar fi încălcat prevederile pct. 45 din Regulamentul Circulației Rutiere;

- în timpul deplasării cu automobilul a ținut cont de situația rutieră, a condus mai aproape de marginea dreaptă a carosabilului, neexistând obstacole pe care să le detecteze și să răspundă la apariția lor pe banda lui de circulație;

- instanța de apel nu a stabilit locul tamponării mijloacelor de transport, acesta fiind un aspect foarte important de a determina pe care bandă a avut loc coliziunea și care dintre participanții la trafic a intrat pe contrasens;

- locul tamponării este determinat în planul- schemă a accidentului rutier, din acesta rezultând că tamponarea mijloacelor de transport a avut loc din cauza ieșirii automobilului de model Renault Kangoo pe contrasens, însă instanța de apel, neîntemeiat nu a reținut această probă;

- concluziile raportului de expertiză confirmă versiunea apărării, or, dacă el ar fi ieșit pe contrasens, atunci mașina sa ar fi avut deteriorări în partea din față și nu pe lateral, iar faptul că mașina de model Renault Kangoo are avariata partea stângă din față, confirmă că Guglea M. a intrat pe banda de sens opus, motiv din care s-a produs accidentul rutier;

- toți participanții audiați în instanța de apel, nu au negat că lățimea carosabilului permite trecerea simultană a două mijloace de transport;

- succesorul părții vătămate Guglea Mihail a dat declarații diferite privind locul aflării copiilor în mașină, iar martorii Chirioglo D. și Deli I. au indicat că copiii în genere se aflau pe locul pasagerului din față și pe brațele șoferului, iar organul de urmărire penală nu au întreprins nici o măsură pentru stabilirea adevărului.

6. Judecând recursurile ordinare și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit conchide că recursul inculpatului urmează a fi respins, iar recursu avocatului în comun cu succesorul părții vătămate, urmează a fi admis, din următoarele considerente:

6.1. *Referitor la recursul inculpatului Cotrobai Nicolai*, Colegiul menționează, că potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să-l respingă ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal lărgit evidențiază că inculpatul, în recursul declarat indică drept temeiuri de casare pct. 6), 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs.

Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Lecturând recursul declarat de inculpat, Colegiul reține că acesta nu este motivat prin prisma temeiurilor de recurs indicate de către recurent în partea dispozitivă a acestora, recurentul de fapt criticând modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel.

Colegiul menționează că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat. Critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

Sub acest aspect se reține că recursul ordinar al inculpatului, este fondat și pe art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală (*pct. 5.2. din decizie*), care prevede temeiul de declarare a recursului în cazul în care nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Însă, în recursul respectiv, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a deciziei contestate, care ar fi erorile de drept și esența circumstanțelor potrivit căror nu au fost întrunite elementele infracțiunii, și care anume elemente nu au fost întrunite, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5.2. din decizie*).

Astfel, rezultă că, recursul menționat nu îndeplinește cerințele legale de conținut în această parte, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Cu referire la eroarea prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocat de către inculpat, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, Colegiul menționează că instanța de apel, la examinarea cauzei penale a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, adoptând o decizie legală și întemeiată în partea vizată și a dat răspuns la toate argumentele invocate de apărare în ședința de judecată.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia de menținere a sentinței în partea stabilirii vinovăției inculpatului Oxani Grigore în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la adoptarea acestei soluții. Or, în fapt, decizia recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată în partea vizată.

Mai mult ca atât, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu, au confirmat vinovăția inculpatului Cotrobai Nicolai în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal.

Prin urmare, în conformitate cu art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia corectă de casare a sentinței de achitare și pronunțarea unei decizii de

condamnare a inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, totodată oferind răspuns la toate argumentele invocate de apărare, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată.

Motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, instanța de apel a expus situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și a concluzionat corect ca aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, potrivit căreia inculpatul a fost recunoscut vinovat.

Instanța de recurs mai atestă și faptul că, argumentele invocate de recurent, au fost combătute de instanța de apel în mod corespunzător, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs România* din 16 februarie xxxx, statuează că art. 6§1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*hotărârea Van de Hurk vs Olanda*, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinate chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5.2. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele inferioare au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Pornind de la prevederile art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Reieșind din cele expuse, Colegiul conchide că în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care

face referință inculpatul, deci nu persistă temeiuri de casare a soluției adoptate de către instanța de apel în partea constatării vinovăției lui Cotrobai Nicolai în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal.

Astfel, recursul inculpatului urmează a fi respins, ca fiind vădit neîntemeiat.

6.2. Referitor la recursul ordinar declarat de avocatul Gheorghe Ionaș în comun cu succesorul părții vătămate, Colegiul consideră că acestea sunt întemeiate și urmează a fi admise, cu casarea deciziei recurate parțial, doar în partea stabilirii pedepsei și în latura civilă, în partea încasării prejudiciului moral cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte, în aceeași instanță de apel, din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Reieșind din prevederile art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul urma să verifice mai amănunțit legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în latura civilă privind stabilirea cuantumului prejudiciului moral, în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și să adopte o hotărâre legală și întemeiată în această parte.

Decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal lărgit constată că aceste prevederi procesuale obligatorii, nu au fost respectate întocmai la judecarea apelului.

Drept temeiuri pentru recurs, avocatul în comun cu succesorul părții vătămate au invocat art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul lărgit atestă că recurenții sunt de acord cu circumstanțele de fapt și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă critică hotărârea recurată sub aspectul stabilirii modului de executare a pedepsei în privința inculpatului cât și sub aspectul soluționării acțiunii civile în ceea ce privește prejudiciul moral și material, iar motivele invocate Colegiul le consideră întemeiate, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

Declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

Sub acest aspect, se constată că, instanța de apel la emiterea deciziei în privința inculpatului Cotrobai Nicolai, nu a respectat prevederile legale întru adoptarea unei soluții întemeiate în latura civilă și anume în partea ce ține de stabilirea cuantumului prejudiciului moral, dispunând încasarea din contul acestuia în beneficiul succesorului părții vătămate Guglea Mihail, a prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei, or conform acțiunii civile, succesorul părții vătămate a solicitat încasarea prejudiciului moral în sumă de 500 000 lei, având în vedere suferințele psihice provocate de moartea unui copil și survenirea invalidității celui de al doilea copil în urma pierderii splinei și a unui rinichi.

Astfel, Colegiul consideră că soluția instanței de apel este argumentată insuficient, deoarece aceasta și-a motivat soluția privind încasarea în beneficiul succesorului părții vătămate a pagubei morale în sumă de 100 000 lei, considerând că este una echitabilă vizavi de suferințele psihice suportate, doar prin faptul că suma solicitată de partea vătămată este una neîntemeiată și exagerată, fără a argumenta micșorarea cuantumului și fără a ține cont de faptul că cuantumul despăgubirilor stabilit, rezultă din necesitatea ca succesorul părții vătămate să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit și să aibă un caracter compensatoriu, ținând totodată cont și de cuantumul prejudiciilor stabilite de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauzele similare, examinate în privința Republicii Moldova.

De menționat că, hotărârile pronunțate de instanțele inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea și necesită a se menționa că, nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Se reține că, legiuitorul a acordat prerogative instanței de judecată de a aprecia și determina cuantumul prejudiciului moral ce urmează a fi încasat, or art. 1423 alin. (1) Cod civil, coroborat cu art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, expres prevede că mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanță în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice, circumstanțele în

care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate. Ținând cont de aceste împrejurări, se urmărește scopul ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei. Totodată, despăgubirile pentru daune morale se disting de cele pentru daunele materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanța de judecată prin evaluare.

Cu referire la stabilirea pedepsei și a modului de executare a ei, Colegiul notează că lui Cotrobai Nicolai pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod de procedură penală, i-a fost aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen de 5 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, iar în baza art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, pe un termen de probă de 4 ani.

Astfel, Colegiul lărgit notează că, instanța de apel a dispus aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului, fără o motivare corespunzătoare și fără a ține cont de argumentele procurorului și ale succesului părții vătămate expuse în apel și reiterate în recurs.

Din textul deciziei contestate se observă că, instanța de apel pune la baza soluției sale de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului, circumstanțele cauzei și starea de sănătate a inculpatului, motiv pentru care a conchis că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa reală cu închisoare, însă fără a acorda însemnătate circumstanței constatate în ședința de judecată, că inculpatul *anterior de nenumărate ori a fost tras la răspundere contravențională, inclusiv în domeniul conducerii transportului.*

De altfel, în sensul prevederilor art. 90 Cod penal, stabilirea pedepsei cu suspendarea condiționată a executării se admite numai luând în considerație personalitatea vinovatului în cazul existenței circumstanțelor atenuante legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea ei.

În speță, Colegiul lărgit consideră că, motivarea soluției instanței de apel este una superficială or, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială.

Articolul 75 Cod penal, stipulează criteriile generale de individualizare a pedepsei prin care se înțeleg cerințele stabilite de lege de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază

răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest caz, instanța de apel era obligată să argumenteze motivat circumstanțele cauzei considerate atenuante și în corelație cu care date despre persoana inculpatului ele servesc temei pentru aplicarea separată a art. 90 Cod penal.

Din raționamentele prezentate de instanța de apel, care au dus la aplicarea art. 90 Cod penal în privința inculpatului, se desprinde că instanța nu a separat circumstanțele nemijlocite care au condiționat aplicarea efectului suspensiv al executării pedepsei în privința inculpatului Cotrobai Nicolai. Pe când legea procesual-penală, în termeni exhaustivi relevă în art. 90 alin. (1) Cod penal că: *„Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune ...”*

Instanța de judecată poate stabili că scopul pedepsei penale poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia, însă în formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea acesteia, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea acestuia, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

Deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se corecta și reeduca fără executarea efectivă a pedepsei, ea obligă instanța să-și motiveze hotărârea în acest sens, indicând precis acele motive pe care s-a întemeiat convingerea ei, lucru neefectuat de către instanța de apel.

Din aceste considerente Colegiul lărgit conchide că instanța de apel nu a dat o motivare corespunzătoare, prin prisma prevederilor art. 61, 75 Cod penal, soluției adoptate, adică nu și-a motivat suficient soluția în latura civilă cât și în partea stabilirii pedepsei inculpatului, adoptând soluții pripite în partea încasării prejudiciului moral în beneficiul succesorului părții vătămate cât și în partea dispunerii suspendării executării pedepsei inculpatului, situație care cade sub incidența erorii de drept cuprinsă în prevederea art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, iar decizia urmează a fi casată în partea respectivă, cu rejudecarea

cauzei în apel, așa cum cere art. 435 Cod de procedură penală, întrucât asemenea erori nu pot fi corectate în instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual - penale asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, și ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de prevederile art. 225 Cod de procedură penală și practica CEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de inculpatul Cotrobai Nicolai, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 24 decembrie 2021, în propria cauză penală.

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Gheorghe Ionaș în comun cu succesorul părții vătămate Guglea Mihail, casează parțial decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 24 decembrie 2021 în latura penală, în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal și în latura civilă, în partea încasării prejudiciului moral în privința inculpatului *COTROBAI Nicolai Xxxxxx* și dispune rejudecarea cauzei în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, dispozițiile deciziei recurate, se mențin.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată în partea în care a fost dispusă rejudecarea, în rest este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 29 iulie 2022.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecători

Liliana CATAN

Ion GUZUN

Victor BOICO

Ghenadie PLĂMĂDEALĂ